

Het verborgen ik

Bijgedragen door Hans Cieremans
zondag 29 januari 2012

Zij verdwaalt in tijd
is de weg steeds kwijt.
in haar diep verborgen ik.
Schuifelt door de gang
vol bewegingsdrang
geen herkenning in haar blik.
Ik raak zacht haar wangen aan
wat gaat in haar om?
Zij is niet meer te verstaan
en ik vraag: 'Waarom?'

Kom maar heel dicht bij me schuilen
voel mijn warmte, mijn gezicht
proef de tranen van ons huilen
wanneer slaat dit boek nou dicht?

Het vergankelijke,
het afhankelijke,
komt haar redding God van U?
In haar hersenschim
zoekt ze levenszin
alleen in het hier en nu
Neuriet vaak de melodie
van 'Blijf bij mij Heer'
Hooft dat bij haar dementie
of zegt het iets meer?

Kom maar heel dicht bij me schuilen

voel mijn warmte, mijn gezicht
proef de tranen van ons huilen
wanneer slaat dit boek nou dicht?

Wankel evenwicht
zoekend naar Het Licht
heeft ze toch nog iets herkend?
Tot haar laatste snik
telt 'het ogenblik'
Voelt zij dat U bij haar bent?
Schrikbeeld van vergeten
radeloos verdriet
Zou ze dan toch weten?
'U vergeet haar niet'

Kom maar heel dicht bij me schuilen
voel mijn warmte, mijn gezicht
proef de tranen van ons huilen
Straks slaat God jouw boek echt dicht?